గ్రేటర్ బాంబే మున్సిపల్ కార్పొరేషన్ మరియు ఇతరులు

వర్సెస్

హిందూస్థాన్ పెట్రోలియం కార్పొరేషన్ మరియు మరొకరు

ఆగష్టు 23, 2001

[వి.ఎన్. ఖరే మరియు బి.ఎన్. అగ్రవాల్, న్యాయమూర్తులు]

ముంబాయి మున్సిపల్ కార్పొరేషన్ చట్టం, 1888:

సెక్షన్లు 3(a), 170, 220, 220A మరియు 231 – రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందిన 'కాలువ' కానీ మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ యొక్క మునిసిపల్ పరిధిలోకి వస్తుంది – పారిశ్రామిక వ్యర్థాలను కాలువలోకి వదులుతున్న పరిశ్రమలు – మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ పరిశ్రమలకు మురుగునీటి పన్నుల డిమాండ్ నోటీసు జారీ చేయడం – నిర్ణయం, కాలువ రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందినది మరియు మునిసిపల్ కార్పొరేషన్లో ఉండదు – రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందిన నీటి కాలువ లేదా కాలువ మునిసిపల్ కార్పొరేషన్‌కు సంక్రమించడం సెక్షన్ 220A కింద అందించబడిన పద్ధతిలో మాత్రమే జరుగుతుంది – రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎప్పుడైతే కాలువను మునిసిపల్ కార్పొరేషన్‌కు సంక్రమింపజేస్తుందో లేదా బదిలీ చేస్తుందో, అప్పుడు అది మురుగునీటి ఛార్జీలను వసూలు చేయడానికి అర్హత పొందుతుంది.

పదాలు మరియు పదబంధాలు:

ముంబై మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 220 లో కనిపించే 'సంక్రమణ', 'సంక్రమించడం', 'చెందినది' – అర్థం.

ముంబై మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ చట్టం యొక్క సెక్షన్ 220-A లో కనిపించే వ్యక్తీకరణ 'అప్పగించడం' – అర్థం.

అప్పీలుదారు-మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ యొక్క స్థానిక పరిధిలోని కొన్ని భూములను పరిశ్రమల ఏర్పాటు కోసం రాష్ట్ర ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకుంది. ఆ స్వాధీనం చేసుకున్న భూమి గుండా ఒక కాలువ ప్రవహిస్తోంది. సేకరించిన భూమిలో కొంత భాగాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రతివాదులకు లీజుకు ఇచ్చింది, వారు దానిలో పరిశ్రమలను ఏర్పాటు చేశారు. ప్రతివాదులు పారిశ్రామిక వ్యర్థాలను కాలువలో పారవేయడం ప్రారంభించినందున, అప్పీలుదారు-కార్పొరేషన్

వారికి ముంబై మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ చట్టం, 1888 లోని సెక్షన్ 170 కింద మురుగునీటి ఛార్జీల చెల్లింపు కోసం డిమాండ్ నోటీసు జారీ చేసింది. ఈ కాలువ కార్పొరేషన్ కు చెందినది కాదని, అందువల్ల మురుగునీటి పారుదల ఛార్జీలను విధించడానికి, వసూలు చేయడానికి అర్హత లేదని ప్రతివాదులు హైకోర్టులో రిట్ పిటిషన్ లో నోటీసును సవాలు చేశారు.

కార్పొరేషన్ తరపున, దాని పరిధిలోని కాలువలు మరియు భూగర్భ మురుగునీటిని నిర్వహించే విధిని అప్పగించినందున, కార్పొరేషన్ యాజమాన్యంలో లేని ఏ కాలువ అయినా దానికి సంక్రమిస్తుందని, అందువల్ల అది మురుగునీటి ఛార్జీలను వసూలు చేయడానికి అర్హత కలిగి ఉందని వాదించబడింది. ప్రతివాది ప్రాంగణానికి ఆనుకుని మునిసిపల్ భూగర్భ మురుగునీటి కాలువ ఉందని, అందువల్ల, చట్టంలోని సెక్షన్ 231 ప్రకారం, కార్పొరేషన్ కు మురుగునీటి ఛార్జీలు విధించే హక్కు ఉందని కూడా సమర్పించబడింది. కాలువ కార్పొరేషన్‌కు సంక్రమించలేదని లేదా చట్టంలోని సెక్షన్ 231కి అనుగుణంగా ఎటువంటి నోటీసు లేదని, అందువల్ల కార్పొరేషన్ మురుగునీటి ఛార్జీలను వసూలు చేయడానికి అర్హత లేదని పేర్కొంటూ హైకోర్టు రిట్ పిటిషన్‌ను అనుమతించింది. దీనికి వ్యతిరేకంగా మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ ప్రస్తుత అప్పీళ్లను దాఖలు చేసింది.

ఈ అప్పీళ్లను కొట్టివేస్తూ, ఈ కోర్టు

నిర్ణయం: 1. ప్రతివాదులు పారిశ్రామిక వ్యర్థాలను విడుదల చేస్తున్న కాలువ రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందినది మరియు కార్పొరేషన్‌కు సంక్రమించలేదు. అందువల్ల, అప్పీలుదారు-కార్పొరేషన్ ప్రతివాదుల నుండి ఎటువంటి మురుగునీటి ఛార్జీలను విధించడానికి లేదా వసూలు చేయడానికి అర్హత కలిగి ఉండదు. [58-D-E].

2.1. కేవలం కార్పొరేషన్‌కు నీటి కాలువ మరియు కాలువను నిర్వహించే విధి అప్పగించబడినందున, ప్రభుత్వానికి చెందిన నీటి కాలువ మరియు కాలువ దానికి సంక్రమిస్తాయని చెప్పడం సరైనది కాదు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందిన నీటి కాలువ మరియు కాలువ కార్పొరేషన్‌కు సంక్రమించడం ముంబై మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ చట్టం, 1888లోని సెక్షన్ 220A కింద చెప్పిన పద్ధతిలో మాత్రమే జరుగుతుంది. [57-H; 58-A]

2.2. భూసేకరణ చట్టం, 1894 ప్రకారం భూమిని సేకరించే ప్రక్రియలు పూర్తయిన తర్వాత, సెక్షన్ 16 దృష్ట్యా, భూమి యజమాని యొక్క భూమిలోని హక్కులు, ప్రయోజనాలు మరియు యాజమాన్యం, కాలువలో నీటిని విడుదల చేసే ఏదైనా సౌకర్య హక్కుతో సహా, రద్దు చేయబడ్డాయి

మరియు అటువంటి హక్కు రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి సంక్రమించింది. ముంబై మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 220, కార్పొరేషన్ లో ఉండే ఏదైనా కాలువ మునిసిపల్ కాలువ అని మరియు అది కార్పొరేషన్ నియంత్రణలో ఉంటుందని అందిస్తుంది. చట్టంలోని నిర్దిష్ట నిబంధనలో ఉపయోగించిన సందర్భాన్ని బట్టి, 'సంక్రమించడం' అనే పదానికి యాజమాన్యంలో సంక్రమించడం, స్వాధీనంలో సంక్రమించడం లేదా పరిమిత అర్థంలో సంక్రమించడం అని అర్థం. చట్టంలోని సెక్షన్ 220లో కనిపించే 'సంక్రమించడం' లేదా 'చెందినవి' అనే వ్యక్తీకరణలు పర్యాయపదాలు కాదని చట్టం యొక్క శాసన చరిత్ర చూపిస్తుంది. కార్పొరేషన్‌లో సంక్రమించినది తప్పనిసరిగా కార్పొరేషన్ యాజమాన్యంలో ఉండకపోవచ్చు. ఇంకా, ముంబై మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 220A ప్రకారం ప్రభుత్వ నీటి కాలువ లేదా కాలువను కార్పొరేషన్ కు అప్పగించడం కూడా విభిన్న ప్రభావాలను మరియు పరిణామాలను కలిగి ఉంటుంది. సెక్షన్ 220A నిబంధనలో వచ్చే 'మేడ్-ఓవర్' అనే పదానికి చాలా ప్రాముఖ్యత ఉంది. దీని అర్థం ఆస్తికి హక్కును బదిలీ చేయడం లేదా స్వాధీనం చేసుకోవడం. [58-D-F].

పండ్లు మరియు కూరగాయల వ్యాపారుల యూనియన్ వర్సెస్ ఢిల్లీ ఇంప్రూవ్ మెంట్ ట్రస్ట్ [1957] ఎస్‌సిఆర్ 1, సూచించదగినది.

రిచర్డ్సన్ వర్సెస్ రాబర్ట్సన్ (1862) 6 ఎల్.టి. 75 పేజ్ 78 వద్ద; *హిండే వర్సెస్ చార్ల్టన్* (1866-67) సి.పి. కేసులు 104 116 వద్ద; కోవెర్డలే వర్సెస్ చార్ల్టన్ (187-79) 40.బి.డి. 104; బ్రౌన్ (మానసిక రోగి) (1895) 2 చాప్టర్ 666 మరియు ఫించ్లే ఎలక్ట్రిక్ లైట్ కంపెనీ వర్సెస్ ఫించ్లే అర్బన్ డిస్ట్రిక్ట్ కౌన్సిల్, (1903) 1 చాప్టర్ 437. సూచించదగినది.

2.3. రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందిన నీటి కాలువ లేదా డ్రెయిన్, సెక్షన్ 220A కింద అందించబడిన విధానాన్ని అనుసరించిన తర్వాత, నిర్వహణ కోసం కార్పొరేషన్‌కు సంక్రమించవచ్చు లేదా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నీటి కాలువ లేదా డ్రెయిన్‌లో తన హక్కు లేదా స్వాధీనాన్ని కార్పొరేషన్‌కు బదిలీ చేసిన తర్వాత అదే కార్పొరేషన్‌లో సంక్రమించవచ్చు. సెక్షన్ 220A కింద అందించబడిన విధానాన్ని పాటించకపోతే, రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందిన నీటి కాలువ లేదా డ్రెయిన్ ఎప్పటికీ కార్పొరేషన్‌కు సంక్రమించదు. చట్టంలోని సెక్షన్ 220A క్రింద చెప్పిన విధంగా, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎప్పుడైతే ఆ కాలువలను కార్పొరేషన్‌కు సంక్రమింపజేస్తుందో లేదా బదిలీ చేస్తుందో, అప్పుడు అప్పీలుదారు ప్రతివాదుల నుండి మురుగునీటి ఛార్జీలను వసూలు చేయడానికి అర్హత పొందుతారు. [57-F-G].

3. ముంబై మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 231 ప్రకారం అవసరమైన నోటీసును కార్పొరేషన్ ప్రతివాదులకు ఇవ్వలేదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది, అందువల్ల సెక్షన్ 231 ప్రకారం మురుగునీటి ఛార్జీల బకాయిలను వసూలు చేయడానికి కార్పొరేషన్ అర్హత కలిగి ఉందనే ప్రశ్న తలెత్తదు. అటువంటి నోటీసు లేనందున, ప్రతివాదుల నుండి ఎటువంటి మురుగునీటి ఛార్జీలను డిమాండ్ చేయడానికి కార్పొరేషన్ కు అవకాశం లేదు. అయితే, ప్రతివాదులపై చట్టానికి అనుగుణంగా చట్టంలోని సెక్షన్ 231 కింద చర్య తీసుకోవడానికి అప్పీలుదారులకు అవకాశం ఉంటుంది. [58-F, G, H]

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికారపరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెం.6299/1997.

C.A. నెం.6300/97

తో

W.P. నెం.1179/1990 లో బాంబే హైకోర్టు తేదీ 5.2.97 రోజున వెలువరించిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి.

హాజరైన పక్షాల తరపున డాక్టర్ కె.కె. సింఘ్వీ, బి.ఎం. నాయక్, డాక్టర్ రాజీవ్ ధావన్, రఫీక్ దాదా, రాజు రామచంద్రన్, ఎస్.హెచ్ ఉజ్జయినవాలా, డి.ఎన్. మిశ్రా, సంజయ్ కపూర్, Ms. శుభ్రా కపూర్, ఆర్.కె. కృష్ణమూర్తి, సందీప్ నారాయణ్, శ్రీ నారాయణ్, డి.జె. ఖంబాటా, Ms.అంజలి, Ms.ఇందు మల్హోత్రా, జే సావ్లా, Ms.రీనా బగ్గా మరియు ఎన్. మీనన్.

ఈ కోర్టు యొక్క తీర్పును వెలువరించినవారు

వి.ఎన్. ఖరే, న్యాయమూర్తి. అప్పీలుదారు నెం. 1 అనేది ముంబై మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ చట్టం, 1888 (ఇకపై 'చట్టం' గా సూచిస్తారు) కింద స్థాపించబడిన మరియు ఏర్పాటు చేయబడిన మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ (ఇకపై 'కార్పొరేషన్' గా సూచిస్తారు).

గ్రేటర్ బొంబాయి నగరంలోని చెంబూర్ ప్రాంతంలో పెద్ద కొండ ప్రాంతం ఉంది. సదరు భూమిలో ఒక కాలువ ఉంది, దాని ద్వారా కొండ పైభాగం నుండి వచ్చే వర్షపు నీరు మరియు మురుగునీరు ప్రవహిస్తుంది మరియు చివరికి సముద్రంలో కలుస్తుంది. ఈ భూమిని పరిశ్రమల ఏర్పాటుకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకున్నట్లు తెలుస్తోంది. భూసేకరణ చట్టం ప్రకారం భూసేకరణ ప్రక్రియల ఫలితంగా, భూమి, కాలువ మరియు కాలువలో నీటిని విడుదల చేసే అన్ని

సౌకర్య హక్కులు అన్ని చిక్కుల నుండి విముక్తి పొంది రాష్ట్రానికి సంక్రమించాయి. తదనంతరం రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పరిశ్రమలను ఏర్పాటు చేయడానికి ఈ రెండు అప్పీళ్ళలోని ప్రతివాదులకు స్వాధీనం చేసుకున్న భూమిలో కొంత భాగాన్ని లీజుకు ఇచ్చినట్లు తెలుస్తోంది. పర్యవసానంగా, ప్రతివాదులు ఈ భూమిపై తమ పరిశ్రమలను ఏర్పాటు చేసుకున్నారు మరియు వారు తమ పరిశ్రమల వ్యర్థాలను పైన పేర్కొన్న కాలువలో విడుదల చేస్తున్నారని అంగీకరిస్తున్నారు.

ఈ చట్టం కింద, మునిసిపల్ కాలువలు మరియు భూగర్భ మురుగునీటిని నిర్మించడం మరియు నిర్వహించడం కార్పొరేషన్ కు కేటాయించిన అనేక విధులలో ఒకటి. ఇక్కడ ప్రతివాదులు తమ వ్యర్థాలను కాలువలో (నాలా) విడుదల చేస్తున్నందున, మురుగునీటి ఛార్జీల చెల్లింపు కోసం నిబంధనలలోని రూల్ 4.1 తో కూడిన చట్టం యొక్క సెక్షన్ 170 కింద కార్పొరేషన్ ప్రతివాదులకు ఇక్కడ డిమాండ్ నోటీసు ఇచ్చింది. ప్రతివాదుల మురుగునీటి ఛార్జీల చెల్లింపు బాధ్యతకు సంబంధించి పక్షాల మధ్య చాలా ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు జరిగినట్లు తెలుస్తోంది. చివరికి, ప్రతివాదులు కార్పొరేషన్ మురుగునీటి పారుదల ఛార్జీల డిమాండ్ ను సవాలు చేస్తూ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద బొంబాయి హైకోర్టులో రిట్ పిటిషన్లు దాఖలు చేశారు. హైకోర్టు ముందు రిట్ పిటిషనర్లుగా ఉన్న ప్రతివాదుల కేసు ఏమిటంటే, కాలువ (నాలా) కార్పొరేషన్ కు సంక్రమించలేదు లేదా దానికి చెందినది కాదు, అందువల్ల, కార్పొరేషన్ కు మురుగునీటి ఛార్జీలను విధించడానికి మరియు గ్రహించడానికి అర్హత లేదు. మరోవైపు, కార్పొరేషన్ తమ పరిధిలోని కాలువలు మరియు భూగర్భ మురుగునీటిని నిర్వహించే విధిని అప్పగించినందున, కార్పొరేషన్ యాజమాన్యంలో లేని ఏ కాలువ అయినా దానికి సంక్రమిస్తుందని, అందువల్ల మురుగునీటి ఛార్జీలను వసూలు చేయడానికి అర్హత కలిగి ఉందని వాదిస్తూ వసూలును సమర్థించడానికి ప్రయత్నించింది. మునిసిపల్ భూగర్భ మురుగునీటి కాలువ ప్రతివాదుల ఆవరణకు ఆనుకుని వెళుతుందని, అందువల్ల చట్టంలోని సెక్షన్ 231 ప్రకారం కార్పొరేషన్ మురుగునీటి ఛార్జీలను వసూలు చేయడానికి అర్హత కలిగి ఉందని కూడా కార్పొరేషన్ వాదించింది. కాలువ (నాలా) కార్పొరేషన్‌కు సంక్రమించనందున మరియు చట్టంలోని సెక్షన్ 231కి అనుగుణంగా ఎటువంటి నోటీసు లేనందున, కార్పొరేషన్ ప్రతివాదుల నుండి ఎటువంటి మురుగునీటి ఛార్జీలను వసూలు చేయడానికి అర్హత లేదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఈ విషయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని, హైకోర్టు రిట్ పిటిషన్లను అనుమతించింది మరియు ప్రతివాదుల నుండి ఎటువంటి మురుగునీటి ఛార్జీలను వసూలు చేయకూడదని కార్పొరేషన్ కు ఆదేశాలు జారీ చేసింది. హైకోర్టు చెప్పిన తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా, కార్పొరేషన్ ఈ అప్పీళ్లను దాఖలు చేసింది.

ఈ అప్పీళ్లు విచారణకు వచ్చినప్పుడు, కార్పొరేషన్ తరపున హాజరైన న్యాయవాది శ్రీ కె.కె.సింఘ్వీ, హైకోర్టు ముందు చేసిన వాదనలనే పునరుద్ఘాటించారు. కార్పొరేషన్ పరిధిలోని కాలువలు మరియు మురుగునీటిని నిర్వహించే పని కార్పొరేషన్‌కు అప్పగించబడినందున, కార్పొరేషన్ పరిధిలోని రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందిన కాలువలు కార్పొరేషన్‌కు సంక్రమిస్తాయని, అందువల్ల కార్పొరేషన్ మురుగునీటి ఛార్జీలను వసూలు చేయడానికి అధికారం కలిగి ఉందని ఆయన మొదటి వాదన. తన వాదనకు మద్దతుగా, గౌరవ న్యాయవాది ఫ్రూట్ అండ్ వెజిటబుల్ మర్చంట్స్ యూనియన్ వర్సెస్ ఢిల్లీ ఇంప్రూవ్‌మెంట్ ట్రస్ట్, [1957] ఎస్.సి.ఆర్ 1 కేసులో ఈ కోర్టు తీర్పుపై ఆధారపడ్డారు. ప్రతివాదుల తరపున హాజరైన సీనియర్ న్యాయవాదులు డాక్టర్ రాజీవ్ ధావన్ మరియు శ్రీ రఫీక్ దాదా యొక్క వాదన ఏమిటంటే, ప్రతివాదులు తమ వ్యర్థాలను విడుదల చేస్తున్న కాలువ కార్పొరేషన్‌కు సంక్రమించనందున, మురుగునీటి ఛార్జీలను వసూలు చేయడానికి లేదా తిరిగి పొందడానికి కార్పొరేషన్‌కు అధికారం లేదు. పక్షాల తరపు న్యాయవాదుల వాదనలపై, ప్రతివాదులు ఇక్కడ వ్యర్థాలను విడుదల చేస్తున్న రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందిన కాలువ (నాలా) కార్పొరేషన్ కు సంక్రమించిందా అనే ప్రశ్న తలెత్తుతుంది?

సెక్షన్ 3(u) డ్రెయిన్‌ను నిర్వచిస్తుంది, ఇది ఈ క్రింది విధంగా ఉంటుంది:

> మురుగునీరు, దుర్వాసన గల పదార్థం, కలుషిత నీరు, మురికి నీరు, వ్యర్థ నీరు, వర్షపు నీరు లేదా ఉప-నేల నీటిని తీసుకువెళ్ళే మురుగు కాలువ, పైపు కాలువ, కందకం, ఛానెల్ (సొరంగం) మరియు ఏదైనా ఇతర పరికరం, మరియు మురుగునీరు లేదా దుర్వాసనగల పదార్థాన్ని మురుగునీటి అవుట్‌ఫాల్‌కు పెంచడానికి, సేకరించడానికి, బయటకు తీయడానికి లేదా తొలగించడానికి ఏదైనా ఎజెక్టర్లు, సంపీడన గాలి మెయిన్స్, సీలు చేసిన మురుగునీటి మెయిన్స్ మరియు ప్రత్యేక యంత్రాలు లేదా ఉపకరణాలను కలిగి ఉంటుంది.

సెక్షన్ 220 క్రింది విధంగా అందిస్తుంది:

> "కమిషనర్ నియంత్రణలో ఉండాల్సిన పురపాలక కాలువలు – "కార్పొరేషన్‌లో సంక్రమించిన లేదా కార్పొరేషన్‌కు చెందిన అన్ని కాలువలు – ఈ చట్టంలో 'మునిసిపల్ కాలువలు' అని పిలువబడతాయి – కమిషనర్ నియంత్రణలో ఉంటాయి."

సెక్షన్ 220A క్రింది విధంగా అందిస్తుంది:

నీటి ప్రవాహాల సంక్రమణం. – ప్రభుత్వానికి ఇంతకుముందు చెందిన ఏదైనా సహజ జలమార్గం ద్వారా వర్షపు నీరు లేదా ఏదైనా రకమైన మురుగునీరు ప్రవహిస్తే, స్టాండింగ్ కమిటీ యొక్క ముందస్తు ఆమోదంతో కమిషనర్ (రాష్ట్ర) ప్రభుత్వానికి దరఖాస్తు చేస్తే, అది కార్పొరేషన్‌కు సంక్రమించవచ్చు: అయితే – (a) దరఖాస్తు చేసిన నిర్దిష్ట జలమార్గం అప్పగించాలా వద్దా అని ప్రతి కేసులో (రాష్ట్ర) ప్రభుత్వానికి నిర్ణయించే విచక్షణ కలిగి ఉంటుంది, మరియు (b) ఆ విధంగా దరఖాస్తు చేసిన జలమార్గం కార్పొరేషన్‌కు అప్పగించవచ్చని ప్రకటిస్తూ (రాష్ట్ర) ప్రభుత్వం తీర్మానం చేస్తే, దాని తేదీ నుండి, అటువంటి జలమార్గం కార్పొరేషన్‌కు అప్పగించేలా చేస్తుంది.

కార్పొరేషన్‌లో సంక్రమించిన ఏదైనా కాలువ మునిసిపల్ కాలువ అని మరియు కార్పొరేషన్ నియంత్రణలో ఉంటుందని సెక్షన్ 220 పేర్కొంటుందనడంలో సందేహం లేదు. ఈ సందర్భంలో, చట్టంలోని సెక్షన్ 220లో కనిపించే 'వెస్ట్' అనే పదానికి ఏ అర్థాన్ని ఇవ్వాలి అనే ప్రశ్న తలెత్తుతుంది? రిచర్డ్సన్ వర్సెస్ రాబర్ట్సన్, (1862) 6 L.T.75 పేజీ 78లో, లార్డ్ క్రాన్వర్త్ దీనిని ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొన్నారు:

> “.........‘సంక్రమణ’ అనే పదం, అస్పష్టమైన అర్థాన్ని కలిగి ఉంది. ప్రథమదృష్టిలో స్వాధీనంలో 'సంక్రమించడం' అనేది మరింత సహజమైన అర్థం. వ్యక్తీకరణలు 'పెట్టుబడి'–'దుస్తులు'–మరియు పదం యొక్క మూలానికి సంబంధించిన వివరణ ఏమైనప్పటికీ, ప్రథమ దృష్టిలో హక్కును పొందడం కంటే అనుభవించడాన్నే సూచిస్తా . కానీ, బార్ వద్ద ఒత్తిడి చేయబడిన వాదనను అంగీకరించడానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను, 'సంక్రమించడం' అనేది వాస్తవానికి ఒక సంపూర్ణమైన మరియు తిరస్కరించలేని హక్కును పొందినట్లు సూచిస్తుంది, దానిని పొందకపోవడానికి వ్యతిరేకంగా ఉంటుంది. కానీ ' సంక్రమించడం' అనే పదానికి అర్థం, మరియు తరచుగా అర్థం, దాని ప్రాధమిక శబ్దవ్యుత్పత్తి అర్థం, అవి స్వాధీనం చేసుకోవడం అని వివాదాస్పదంగా చెప్పలేము.”

హిండే వర్సెస్ చార్ల్టన్, (1866-67) C.P కేసులు 104 , 116 వద్ద, విలేస్, న్యాయమూర్తి, స్థానిక చట్టంలో సంభవించే ‘సంక్రమణ' అనే పదాన్ని వివరిస్తూ, ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు:

> "'సంక్రమణ' అనేది స్వతంత్ర యాజమాన్యపు హక్కును కాకుండా సౌలభ్యం స్వభావంలోని హక్కును మాత్రమే తెలియజేసింది... కాలువ కంపెనీలు మరియు ఆరోగ్య బోర్డులు వంటి

> కొన్ని ప్రజా విధులను నిర్వహించడానికి నియమించబడిన వ్యక్తులకు స్వతంత్ర యాజమాన్యం ను సంక్రమింపజేసే పదాలు ఉపయోగించిన అనేక అధికారాలు ఉన్నాయి, కానీ వారికి స్వతంత్ర యాజమాన్యం ను ఇవ్వకుండా చట్టం యొక్క లక్ష్యాలను అమలు చేయడానికి అవసరమైన నేలపై నియంత్రణను ఇవ్వడం ద్వారా సంతృప్తి చెందారు."

కవర్డేల్ వర్సెస్ చార్ల్టన్, (187-79) 4 Q.B.D. 104, అప్పీల్ కోర్టు ప్రజారోగ్య చట్టం యొక్క నిబంధనలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటూ, ఈ క్రింది విధంగా పరిశీలనలు చేసింది:

> "అయితే, ఈ చట్టంలోని ఈ భాగంలో 'సంక్రమణ' అనే పదానికి అసలు అర్థం ఏమిటి? చట్టం చేసేవాళ్ళు 'బదిలీ చేయడం' లేదా 'అప్పగించడం' అనే పదాలను వాడి ఉండొచ్చు, కానీ వాళ్ళు 'సంక్రమణ' అనే పదాన్ని వాడారు. నా ఉద్దేశ్యంలో, ఈ పదానికి అర్థం ఏమిటంటే, వీధి అనేది స్థానిక బోర్డుకి వీధిగా మాత్రమే సంక్రమిస్తుంది. అంటే, నేల లేదా భూమి మీద హక్కులు సంక్రమించవు, కేవలం వీధి నిర్వహణ హక్కు మాత్రమే సంక్రమిస్తుంది."

రీ బ్రౌన్ (ఒక పిచ్చివాడు) (1895) 2 చాప్టర్ 666 కేసులో, లూనసీ చట్టం, 1890 (53 & 54 విక్ట్. సి.5) యొక్క సెక్షన్ 134 లోని 'సంక్రమణ' అనే పదంలో పిచ్చివాడి వ్యక్తిగత ఆస్తికి వాస్తవ యజమాని కాకుండానే, దానిని పొందడానికి మరియు వ్యవహరించడానికి హక్కు కూడా ఉందని తీర్పు ఇవ్వబడింది.

ఫించ్లీ ఎలక్ట్రిక్ లైట్ కంపెనీ v. ఫించ్లీ అర్బన్ డిస్ట్రిక్ట్ కౌన్సిల్, (1903) 1 చాప్టర్ 437, రోమర్, L.J., ప్రజా ఆరోగ్య చట్టం (పైన పేర్కొన్న) లోని సెక్షన్ 149 ను ఈ క్రింది విధంగా వివరిస్తూ:

> "ఇప్పుడు, ఆ సెక్షన్ ఈ సమయానికి అనేక కేసుల ద్వారా అధికారిక వివరణను పొందింది. ఆ వీధి సాధారణ ఫీజు యజమాని కలిగి ఉన్నట్లుగా, దిగువ నేల మరియు పై గాలికి సంబంధించిన పూర్తి హక్కులతో, అర్బన్ అథారిటీలో ఫీజుపై పూర్తి హక్కులను సంక్రమింపజేయాలని ఆ విభాగం ఉద్దేశించలేదు. ప్రజా ఉపయోగం కోసం రహదారిగా వీధి యొక్క నియంత్రణ, రక్షణ మరియు నిర్వహణకు అవసరమైనంత వరకు మాత్రమే అర్బన్ అథారిటీలో వీధి యొక్క వాస్తవ నేలను సంక్రమింపజేయాలని ప్రశ్నలోని సెక్షన్ ఉద్దేశించబడింది అని స్థిరపడింది."

ఈ న్యాయస్థానం ఫ్రూట్ & వెజిటబుల్ మర్చంట్స్ యూనియన్ వర్సెస్ ఢిల్లీ ఇంప్రూవ్మెంట్ ట్రస్ట్, (పైన పేర్కొన్న) లో ఇంప్రూవ్మెంట్ ట్రస్ట్ చట్టంలోని 45 నుండి 49 మరియు 54 మరియు 54A సెక్షన్లను వివరిస్తూ, పైన పేర్కొన్న నిర్ణయాన్ని ఈ విధంగా సూచించిన తరువాత ఇలా పేర్కొంది: "ఈ విధంగా 'సంక్రమణ' అనే పదానికి స్థిరమైన అర్థం లేదని కనిపిస్తుంది, అంటే అన్ని సందర్భాల్లో ఆస్తి ఆ వ్యక్తికి లేదా అది సంక్రమించిన అధికారికి చెందినదని అర్థం. ఇది టైటిల్ ద్వారా సంక్రమించి ఉండవచ్చు, లేదా అది స్వాధీనంలో ఉండవచ్చు, లేదా ఇది ఒక నిర్దిష్ట చట్టంలో ఉపయోగించిన సందర్భంలో సూచించిన విధంగా, ఇది పరిమిత కోణంలో సంక్రమించి ఉండవచ్చు.

భూసేకరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 16, సెక్షన్ 11 కింద కలెక్టర్ ఒక తీర్పు ఇచ్చినప్పుడు, అతను భూమిని స్వాధీనం చేసుకోవచ్చు, ఆ తరువాత అది పూర్తిగా ప్రభుత్వంలో ఉంటుంది, అన్ని చిక్కులు లేకుండా ఉంటుంది. ఇక్కడ, చట్టం యొక్క నిబంధన సందర్భంలో సంక్రమణ భూస్వామి యొక్క హక్కు, ఆసక్తులు మరియు టైటిల్ రద్దయిపోయిందని మరియు హక్కు, ఆసక్తులు మరియు టైటిల్ ఏ చిక్కులు లేకుండా పూర్తిగా ప్రభుత్వానికి సంక్రమిస్తుందని చూపిస్తుంది.

కాబట్టి, 'సంక్రమణ' అనే పదానికి చట్టంలోని నిర్దిష్ట నిబంధనలో ఉపయోగించిన సందర్భాన్ని బట్టి, టైటిల్ ద్వారా సంక్రమించడం, స్వాధీనం ద్వారా సంక్రమించడం లేదా పరిమిత కోణంలో సంక్రమించడం అని అర్థం వస్తుందని మేము భావిస్తున్నాము.

ఈ చట్టం మొదట అమల్లోకి వచ్చినప్పుడు, కార్పొరేషన్ కు చెందిన అన్ని కాలువలు మునిసిపల్ కమిషనర్ నియంత్రణలో మునిసిపల్ కాలువలుగా ఉండేవని తెలుస్తోంది. చట్టం 5/1905 ను సవరించడం ద్వారా, చట్టంలోని సెక్షన్ 220 లో [సంక్రమించిన లేదా] అనే పదాలు చేర్చబడ్డాయి. అదే సమయంలో, ఈ సవరణ చట్టం ద్వారా, ప్రభుత్వ కాలువలను కార్పొరేషన్ కు అప్పగించే పద్ధతిని అందించే చట్టంలో సెక్షన్ 220A జోడించబడింది. చట్టం యొక్క శాసన చరిత్ర చట్టం యొక్క సెక్షన్ 220 లో సంభవించే వ్యక్తీకరణలు 'సంక్రమించిన' లేదా 'చెందినవి' అనేవి పర్యాయపదాలు కాదని చూపిస్తుంది. వాస్తవానికి చెప్పిన వ్యక్తీకరణలు రెండు వేర్వేరు అర్థాలను తెలియజేస్తాయి. కార్పొరేషన్ లో ఉన్నవి తప్పనిసరిగా కార్పొరేషన్ యాజమాన్యంలో ఉండకపోవచ్చు. చట్టంలోని సెక్షన్ 220A కింద భావించిన విధంగా ప్రభుత్వ నీటి కాలువ లేదా కాలువను కార్పొరేషన్ కు అప్పగించడం కూడా విభిన్న ప్రభావాలను, పరిణామాలను కలిగి ఉంటుంది. సెక్షన్ 220A యొక్క షరతులో కనిపించే 'మేడ్-ఓవర్' అనే పదం చాలా ముఖ్యమైనది. 'మేడ్-ఓవర్' అనే పదానికి అర్థం ఆస్తి యొక్క టైటిల్ లేదా స్వాధీనాన్ని బదిలీ చేయడం. కాబట్టి, సెక్షన్ 220A

ప్రకారం అందించబడిన విధానాన్ని పాటించిన తర్వాత రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందిన నీటి కాలువ లేదా కాలువ నిర్వహణ కోసం కార్పొరేషన్‌లో సంక్రమించవచ్చు లేదా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నీటి కాలువ లేదా కాలువలో తన హక్కు లేదా స్వాధీనాన్ని కార్పొరేషన్‌కు బదిలీ చేసిన తర్వాత అదే కార్పొరేషన్‌లో సంక్రమించవచ్చు.

ఏ సందర్భంలోనైనా, సెక్షన్ 220A ప్రకారం అందించబడిన విధానాన్ని పాటించకపోతే, రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందిన నీటి కాలువ లేదా కాలువ కార్పొరేషన్‌కు ఎప్పటికీ సంక్రమించదు.

పై కారణాల దృష్ట్యా, కార్పొరేషన్‌కు నీటి కాలువ మరియు కాలువను నిర్వహించే విధిని అప్పగించినందున, ప్రభుత్వానికి చెందిన నీటి కాలువ మరియు కాలువ దానికి సంక్రమిస్తుందని భావించడం సరైనది కాదని మేము భావిస్తున్నాము. రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందిన నీటి కాలువ మరియు కాలువ కార్పొరేషన్‌కు సంక్రమించడం చట్టంలోని సెక్షన్ 220A ప్రకారం అందించబడిన పద్ధతిలో మాత్రమే జరుగుతుంది. తదనుగుణంగా, మేము అప్పీలుదారుల తరపు గౌరవ న్యాయవాదుల వాదనలను తిరస్కరిస్తున్నాము.

ఇప్పుడు, చట్టంలోని సెక్షన్ 220A కింద నిర్దేశించిన విధంగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఈ కాలువలను కార్పొరేషన్ కు బదిలీ చేసిందా అనే ప్రశ్న తలెత్తుతుంది. భూసేకరణ చట్టం కింద నల్లాతో పాటు భూమిని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకుందని అంగీకరించాలి. చట్టంలోని సెక్షన్ 16 ప్రకారం, కాలువలో నీటిని విడుదల చేసే సులభ హక్కుతో సహా భూమిలో భూస్వామి యొక్క హక్కు, ఆసక్తులు మరియు హక్కు, ఏవైనా ఉంటే, రద్దయిపోయి, ఆ హక్కులు రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి సంక్రమిస్తాయి.

సంక్రమించిన తరువాత, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, చట్టంలోని సెక్షన్ 220A కింద నిర్దేశించిన విధంగా, కాలువలో తన హక్కును కార్పొరేషన్ కు అప్పగించలేదు లేదా బదిలీ చేయలేదు. సెక్షన్ 220A కింద పేర్కొన్న విధంగా అటువంటి సంక్రమణ లేదా బదిలీ జరగకపోతే, రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందిన కాలువ చట్టంలోని సెక్షన్ 220 కింద కార్పొరేషన్ కు సంక్రమించదు. అందువల్ల, ప్రతివాదులు తమ వ్యర్థాలను విడుదల చేస్తున్న రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందిన కాలువ కార్పొరేషన్ కు సంక్రమించదని, ఈ విషయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని, అప్పీలుదారుల కార్పొరేషన్ ప్రతివాదుల నుండి ఎటువంటి మురుగునీటి ఛార్జీలు విధించడానికి లేదా వసూలు చేయడానికి అర్హత లేదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. చట్టంలోని సెక్షన్ 220A కింద నిర్దేశించిన విధంగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఈ కాలువలను కార్పొరేషన్ కు అనుకూలంగా మార్చినప్పుడు లేదా బదిలీ చేసినప్పుడు,

అప్పీలుదారుకు ప్రతివాదుల నుండి మురుగునీటి ఛార్జీలను విధించడానికి మరియు గ్రహించడానికి అర్హత ఉంటుందని చెప్పడంలో సందేహం లేదు.

ప్రతివాదుల భూమి నుండి 100 అడుగుల వ్యాసార్ధంలో భూగర్భ మురుగునీరు ప్రవహిస్తున్నందున, చట్టం యొక్క సెక్షన్ 231 కింద మురుగునీటి ఛార్జీలను విధించడానికి మరియు వసూలు చేయడానికి కార్పొరేషన్ కు అర్హత ఉందని అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది వాదించారు. చట్టంలోని సెక్షన్ 231 కింద ప్రతివాదులకు కార్పొరేషన్ ఎటువంటి నోటీసు ఇవ్వలేదని, అందువల్ల, సెక్షన్ 231 కింద మురుగునీటి ఛార్జీల బకాయిలను వసూలు చేయడానికి మరియు వసూలు చేయడానికి కార్పొరేషన్ కు అర్హత ఉందనే ప్రశ్న తలెత్తదని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. మేము రికార్డులను పరిశీలించి, సి.ఎ.నెం.6299/97 లో ప్రతివాదులతో జరిగిన ఉత్తరప్రత్యుత్తరాల సమయంలో, కార్పొరేషన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 231 ప్రకారం లెవీని సమర్థించడానికి ప్రయత్నించినట్లు కనుగొన్నాము. ఉత్తరప్రత్యుత్తరాల సమయంలో లెవీకి సంబంధించిన అటువంటి సమర్థన చట్టంలోని సెక్షన్ 231 ప్రకారం పరిగణింపబడిన నోటీసుకు ప్రత్యామ్నాయం కాదు. అటువంటి నోటీసు లేనప్పుడు, C.A No.6299/97 లో ప్రతివాదుల నుండి ఏదైనా మురుగునీటి ఛార్జీలను డిమాండ్ చేయడానికి కార్పొరేషన్ కు అవకాశం ఉండదు. ఆమోదయోగ్యంగా, చట్టం యొక్క సెక్షన్ 231 కింద ఎటువంటి నోటీసు C.A No.6300/97 లో ప్రతివాదులకు ఇవ్వబడలేదు మరియు అందువల్ల, మురుగునీటి ఛార్జీల వసూలు ప్రశ్న తలెత్తదు. అందువల్ల, మేము గౌరవ న్యాయవాది వాదనను తిరస్కరిస్తున్నాము. అయితే, ప్రతివాదులపై చట్టానికి అనుగుణంగా చట్టంలోని సెక్షన్ 231 కింద చర్య తీసుకోవడానికి అప్పీలుదారులకు అవకాశం ఉంటుంది.

పై కారణాల దృష్ట్యా, ఈ అప్పీళ్లలో మాకు ఎటువంటి యోగ్యత కనిపించలేదు మరియు ఇవి ఖర్చులతో సహా కొట్టివేయబడ్డాయి, మేము వాటిని రూ.2,000 గా అంచనా వేస్తున్నాము మరియు అది ఇద్దరు ప్రతివాదు సమానంగా అందుకుంటారు.

అప్పీళ్ళు కొట్టివేయబడ్డాయి.

అనువాదకులు: CSR

అనువదించిన ఆంగ్ల పేజీల సంఖ్య: 10